Woensdag, 21 April 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 8883

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

DE GROTE SLAG IN TUNIS

Montgomery begint opruiming van Afrika Corps.

Ambassadeur Maisky voorspelt grote gebeurtenissen.

BERLIJN, ROSTOCK, STETTIN GEBOMBARDEERD.

Herziening Japans cabinet.

MAISKY VOORSPELT BELANGRIJKE GEBEURTENISSEN.

De Sovjet-Ambassadeur in Groot Britannië, Ivan Maisky, voorspelde, dat de volgende zes of zeven maanden „de grootste betekenis in de geschiedenis des oorlogs zullen hebben."

„De legers, vloten en luchtmachten van de Geallieerde landen bereiden zich koortsachtig voor op de komende gebeurtenis", zeide Haisky. „Grote dingen broeien in verscheidene delen van Europa".

Maisky legde de verklaring af bij het aanbieden van Russische eretekenen aan Britse officieren en zeelieden, die convooien langs de Noordelijke route naar Rusland voerden. De Ambassadeur waarschuwde echter: „Wij moeten ons niet bedriegen. Wij zijn nog een heel eind van de eindoverwinning. De grootst mogelijke concentratie van Geallieerde strijdkrachten zal nodig zijn; het militaire, politieke, economische en meest overeenstemmende gebruik van allerlei wapenen, die wij te onzer beschikking hebben, moet worden toegepast".

„Het Sovjet-leger en het gehele Russische volk verwachten, dat in de krijgstochten van dit jaar de Westelijke Geallieerden hun volle gewicht zullen werpen in de gezamenlijke strijd tegen onzen gemeenschappelijken vijand" (Londen, (AP) 20.4).

BELANGRIJK NIEUWS VERWACHT.

Het weekblad „Bonjour' van het Westafrikaanse leger, dat uitgegeven wordt in het centrum van de Geallieerde lucht- en vloot-activiteiten, zeide onder het opschrift: „Dingen waar men naar moet uitzien": „Nieuws, dat meer opwindend is dan dat van het bezoek van President Roosevelt aan Afrika in Januari; dit nieuws zal binnen twee weken bekend gemaakt worden en zal het hart van zelfs den meest pessimistischen verlichten." (Met de Noordamerikaanse strijdkrachten in West-Afrika, (AP) 20.4).

BEAVERBROOK DRINGT NIET MEER AAN OP EEN TWEEDE FRONT.

Lord Beaverbrook, een der meest hardnekkige Britse voorstanders van een spoedige opening van een tweede front, gaf te kennen, dat hij tevreden is met de Regeringspolitiek ten opzichte daarvan. Hij verraste het Hogerhuis door aan te kondigen, dat hij niet van plan is voort te gaan met zijn motie, waarin hij de aandacht van de Regering vestigt op de „gelegenheid, die geboden wordt door de succesrijke voortgang van de krijgstocht in Tunis om den vijand te dwingen aan een tweede front in Europa te strijden." (Londen, (AP) 20.4).

VAN DE STRIJD OM TUNIS.

Wes Gallagher seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Nog 24 asvliegtuigen vielen voor het Geallieerde luchtoffensief, waardoor het totaal voor twee dagen werd gebracht op 112. Op de grond sloegen de Fransen intussen een Duitse tegenaanval af bij Oud Kebir, ten Zuiden van Bou Arada. Nog 3 Duitse vliegtuigen werden Zondag neergeschoten, waardoor het totaal van die dag op 88 werd gebracht. Onder de 24 vliegtuigen, die gisteren werden neergeschoten, behoorden 12 JU52 transportvliegtuigen.

Het slechte weer beperkte de strijd in de lucht, doch Vliegende Forten vonden openingen in de wolken om de havenbedrijven en spoorwegterreinen van Tunis te bestoken. De aanvallen op de nesten van de Luftwaffe duren dag en nacht voort. Noordamerikaanse Mitchells en Havocs, geëscorteerd door Spitfires, vielen het vliegveld La Sebala tweemaal aan. Bisleys en Franse bommenwerpers deden nachtelijke aanvallen op het vliegveld La Marsa en ook op Portville ten Noorden van Tunis.

Noordamerikaanse vliegers in Warhawks hadden het grootste aandeel in het succes met het neerschieten van 70 JU 52 transportvliegtuigen gedurende de laatste twee dagen. De wrakstukken van de transportvliegtuigen en gevechtsvliegtuigen bedekten de stranden van Tunis op haast gelijke wijze als de vernielde vliegtuigen van de Luftwaffe de stranden van Engeland in de Slag om Groot Britannië bezetten.

Doordat de Duitse luchtmacht nog aanwezig is, is men van mening, dat de Duitsers vastbesloten zijn Tunis tot het laatst te houden. Evenzo versterkte de Duitse aanval op de Fransen aan het einde van de Enfidaville-linie deze mening. De Fransen hadden geen moeite de aanval af te slaan. Het nieuws uit andere sectoren van het front is schaars, voor wat de activiteit op de grond betreft. Het ontbreken van nieuws wordt echter niet beschouwd als een teken, dat er niet gevochten wordt. De Royal Airforce maakte bekend, dat marine-vliegtuigen worden gebruikt om de weg te verlichten voor nachtelijke bombardementsaanvallen door lichtkogels te werpen voor de bommenwerpers, die volgen. De heldere maan heeft ook de nachtelijke aanvallen op de Duitsers geholpen en de luchtverdediging in Tunis moet thans 24 uur per dag paraat zijn, hetgeen zeker de verdedigers moet uitputten (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 20.4).

MONTGOMERY HERNIEUWT DE AANVAL.

Het Britse achtste leger heeft de aanval geopend op de Enfidaville-linie van de as in Tunis. De Commandant van het achtste leger, Generaal Bernard Montgomery, zond zijn troepen weer vooruit nauwelijks een week, nadat hij de omgeving van Enfidaville bereikt had na Rommel uit de Mareth-linie verdreven te hebben. De Enfidavillelinie begint aan de kust op ongeveer 40 kilometer ten Noorden van het veroverde Sousse en loopt ongeveer 225 kilometer in Noordwestelijke richting het land in door het bergland naar Medjez el Bab. Dagenlang heeft Montgomery zijn strijdkrachten opgehoopt voor een nieuwe grootscheepse aanval, terwijl de Geallieerde luchtmacht de luchtverdediging van den vijand uit elkaar rukte en het vijandelijke systeem van verbindingen met transportvliegtuigen ontwrichtte (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 20.4).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

Het achtste leger viel de Enfidaville-linie aan in de nacht van 19 op 20 April. Enfidaville is bezet en alle aanvankelijke objecten zijn bereikt na felle gevechten. Vier vijandelijke tegenaanvallen zijn afgeslagen. De gevechten duren voort.

Van het 1ste leger is er niets te vermelden behalve een geringe plaatselijke voortgang in het gebied van Medjez el Bab. In de nacht van 19 op 20 April deden middelzware en lichte bommenwerpers van de tactische luchtmacht aanvallen op vijandelijke vliegvelden in Tunis. De aanvallen op de vijandelijke vliegvelden werden gisteren de gehele dag op hevige schaal voortgezet door grote strijdkrachten van bommenwerpers der strategische en tactische luchtmachten. Gevechtsvliegtuigen van de tactische luchtmacht ware de gehele dag eveneens actief en onderhielden patrouille-vluchten boven de voorste gebieden. 27 Vijandelijke vliegtuigen werden gedurende de dag vernietigd.

Van al deze verrichtingen worden 8 onzer vliegtuigen vermist. Verdere berichten, [illegible] de verrichtingen, tonen aan, dat op 18 April nog 10 vijandelijke vliegtuigen werden vernield en dat op 19 April gevechtsvliegtuigen van de kustluchtmacht nog 2 vijandelijke vliegtuigen neerschoten" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 21.4).

FELLE WEERSTAND VAN DE AS

Radio-Parijs zeide, dat de weerstand van de astroepen in Tunis zo fel is, dat de aanvallende strijdkrachten zich moesten terugtrekken naar haar oorspronkelijke linies. Men zeide, dat er een levendige activiteit heerst in de sector van Bou Arada. Een later bulletin van Radio-Parijs beweerde, dat de Noordamerikaanse strijdkrachten aan de aanval van het Britse achtste leger deel nemen (Londen, (AP) 21.4).

DE VLIEGTUIGEN VAN MALTA WEER OP PAD.

Malta's gevechtsvliegtuigen droegen Maandag nog 3 JU52's bij aan het aantal Duitse transportvliegtuigen, dat boven de Middellandse Zee vernietigd werd.

Spitfires op offensieve vluchten ontmoetten een convooi van JU52's vlak boven zee en schoten er 2 van neer. Een weinig later vernielden de Spitfires 2 JU88's, die 2 schepen begeleidden. De derde JU52 van de dag werd door een Mosquito getroffen à bout portant. De Junker ontplofte met zulk een geweld, dat de Mosquito bijna omgeslagen werd. De Duitser dook toen brandend de zee in. De Mosquito zette zijn tocht voort om een trein op Sicilië aan te vallen (Valetta, (AP) 20.4).

BOULOGNE, CHERBOURG EN ZEEBRUGGE.

Officieel wordt medegedeeld, dat Ventura's van het Bommenwerperscommando, geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen, op Maandagmiddag de dokken te Cherbourg en Boulogne aanvielen alsook een fabriek te Zeebrugge. Geen vijandelijke vliegtuigen werden ontmoet en geen enkel aanvallend vliegtuig wordt vermist (Londen, (AP) 20.4).

BOMBARDEMENTEN.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„In de afgelopen nacht deden Lancasters, Halifaxes en Stirlings van het Bommenwerperscommando een zeer hevige aanval op de Baltische haven Stettin. Het weer was goed en het bombardement was goed geconcentreerd. Tegelijkertijd bombardeerden Stirlings op hevige wijze de haven en de Heinkel-fabrieken te Rostock. Terwijl deze twee aanvallen in voortgang waren vielen Mosquito-bommenwerpers Berlijn aan. Ook werden mijnen gelegd in vijandelijke wateren. Gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers vielen locomotieven en schuiten in Frankrijk, de Lage landen en Noordwestelijk Duitsland alsook de scheepvaart nabij de Belgische kust aan. Van al deze verrichtingen worden 31 vliegtuigen van het Bommenwerperscommando vermist" (Londen, (AP) 21.4).

LUCHTALARM IN LONDEN.

Het luchtalarm klonk om 22.30 uur in Londen. Bijna vlak daarop werd kanonvuur gehoord (Londen, (AP) 20.4).

DE KERKKLOKKEN UIT DE BAN.

Voor de eerste maal sedert de lente van 1940 toen Groot Britannië in zulk groot gevaar verkeerde, heeft de Premier toegestaan, dat de ban worde opgeheven op het geregeld luiden van de Engelse kerkklokken op Zondagmorgen (Londen, (AP) 20.4).

VERANDERINGEN IN JAPANS CABINET.

Radio-Tokio zeide, dat Mamoru Sjigemitsu, de Japanse Ambassadeur te Nanking, is benoemd tot Japans Minister van Buitenlandse Zaken in plaats van Masayuki Tani. Dit is het gevolg van een gedeeltelijke hernieuwing van het Japanse cabinet. Luitenant Generaal Kisaburo Ando, Minister zonder portefeuille, is benoemd tot Minister van Binnenlandse Zaken in opvolging van Mitsjio Yuzawa. Premier Hideki Tojo, die ook Minister van Oorlog is, nam ook de post van Minister van Opvoeding op zich. Hierin verving hij Kunigsiko Hasida (Londen, (AP) 20.4).

JAPS AAN HET ARAKAN-FRONT IN EEN HINDERLAAG.

De Britse vliegers gingen — aldus een Brits communiqué — de Japanse stellingen in Birma te bestoken, terwijl de grondstrijdkrachten in Birma een Japanse strijdmacht van 200 man Maandag op het Mayu-schiereiland in een hinderlaag lokten.

25 Japanners werden gedood en nog velen werden gewond. Bombardementsvliegtuigen vielen Bongyang aan en dorpen langs de Taungup-Myohaung route alsook het vliegveld te Toungoo (New Delhi, (AP) 20.4).

AANVAL OP INDO-CHINA.

Radio-Rome zeide in een bericht uit Bangkok, dat Noordamerikaanse vliegtuigen Frans Indo China hebben aangevallen. Men zeide, dat er een groot aantal slachtoffers gemaakt werd. De naam van de aangevallen plaats werd niet genoemd (Londen, (AP) 20.4).

Het nieuws van vandaag.

Adolf Hitler had een vermoeiende dag achter zich. Eerst moest hij Vidkun Quisling van Noorwegen de les voorlezen. Toen dat afgelopen was, kwamen de „heil"-wensen binnen ter gelegenheid van zijn 54e jaardag. Het was laat toen Goering en Goebbels afscheid namen. De Führer had hen achter gehouden om te bedanken voor de mooie woorden aan zijn adres gericht. Die zouden het volk weer wat leven inblazen. Maar nu voelde hij zich toch echt moe.

Als gewoonlijk nam hij zijn slaapdrankje in en legde zich ter ruste in zijn bomvrije slaapkamer. Maar de slaap kon niet komen.

Voor het geestesoog des Führers verschenen allerlei beelden van de gebeurtenissen der laatste dagen. In de Kuban zagen de nazie-troepen zich bijna overal ingesloten. In Tunis had Montgomery — aldus een laatste telegram van Von Arnim — alweer de aanval geopend. Von Arnim gaf een zekere wrevel in zijn bericht te kennen. Waar bleef de Luftwaffe? Waar bleef de Italiaanse vloot? Waar bleven de versterkingen, die beloofd waren?

En nu had die Rus in Londen beweerd, dat grote gebeurtenissen verwacht konden worden. Welke andere grote gebeurtenissen dan een invasie zou Maisky bedoelen? Ja, natuurlijk, dàt zou het zijn, want had Beaverbrook ook niet zijn geroep om een tweede front laten varen? Hij was tevreden met het beleid van de regering. Die Engelsen, onbetrouwbaar als altijd, je kunt nooit op ze rekenen.

Rrrrrring...... rrrrrring.........

Adolf Hitler schrok op uit zijn dromerijen. Wat was dat nu weer. O, de telefoon. Ze kunnen je ook nooit laten rusten. Rrrrrring, daar ging-ie (dat mag in de nieuwe spelling) weer. Verveeld stak Hitler zijn hand uit naar het bedkastje. „Ja. Wer ist da?"

Het was de stem van Goering. Hermann scheen erg zenuwachtig.

„Sie kommen wieder, mein Führer; ze komen weer de Engelse bommenwerpers."

„Waar, waar!" riep Hitler, die onwillekeurig tegen het plafond van zijn schuilkelder keek. „Naar Berlijn, maar er zijn ook toestellen waargenomen in het Noorden en in het Westen."

De Führer slikte eens. „Gut. Dank je wel, Hermann, dank je wel voor de waarschuwing."

Hitler hing op en liep toen op en neer door het vertrek, dat kort daarop begon te sidderen en te schudden. Eindelijk was het afgelopen en Hitler kroop weer in bed. Maar van slapen kwam het niet. Dat was natuurlijk weer de schuld van die Engelsen.

De Economische afhankelijkheid van Curaçao.

U.S. Regeringsblad over Curacao's Toekomst.

Landbouw en huisnijverheid verwaarloosd om de hoge salarissen in de Grote Industrie.

Uitzicht voor nabije toekomst goed als gevolg van olieslurpende krijg.

De belangstelling voor de acht eilanden van het Staatsdeel Curaçao blijft groeien. Het boek van Hiss, al sedert lang beloofd maar nog nooit gekomen (zie onder „Ingezonden" op blz. 4) is niet het enige symptoom dat het staatsdeel Curaçao de belangstelling der wereld heeft. Hoe kan het ook anders met een land, waar de grootste olie-raffinaderijen ter wereld staan, instellingen die een product leveren dat in een olieslurpende oorlog het enige is dat belangstelling krijgt. Hoe de toekomst is, wanneer de rijk, doch lui makende olie-raffinaderijen er geweest zullen zijn, wordt beschreven in een uitmuntend artikel in „Foreign Commerce Weekly", uitgave van het United States Department of Commerce. Het is het nummer van 27 Februari 1943, dat te koop is bij Government Printing Office, Washington, D.C., U.S.A., voor 10 dollarcenten.

Het betrokken nummer bevat een artikel van Harry N. Stark, wiens positie beschreven wordt als te zijn op het „Division of International Economy, Bureau of Foreign and Domestic Commerce." Het artikel beslaat bijna 9 pagina's elk van 3 kolommen. Enkele leuke foto's verluchten het geheel. Na de gebruikelijke mededelingen omtrent de Curaçaose eilanden, hun groepering, namen, oppervlakten, bevolkingskenmerken e.d., volgen notities over het klimaat, de samenstelling der bevolking, de levensstandaard, de taal, verbindingsrouten, bestuur, woningbouw, douane, financiën, toerisme, handel, export en import, de betekenis van de olie, van de bunkergelegenheid, de havens, de havenfaciliteiten, de phosphaat-nijverheid, goud, landbouw, aloë-cultuur, divi-divi-cultuur, sinaasappelschillen (voor de liqueur), strohoeden-nijverheid, en aparte hoofdstukjes omtrent elk der Bovenwindse eilanden. De schrijver blijkt ter dege op de hoogte te zijn, want voor zover wij konden nagaan zijn erg weinig vergissingen: de voorletters van Gouverneur Wouters, de benaming „kolonie", de mededelingen dat de Franse en Nederlandse gedeelten van Sint Maarten precies even groot zijn, de bewering als zou de Gouverneur door de Regering benoemd worden (de Koningin doet het) en dat hij...... Klein Curaçao en Klein Bonaire vergeten heeft.

Korte notities uit het stuk:

— Aruba en Curaçao zijn de enige Westindische eilanden, die vooral op nijverheid zijn aangewezen.

— De strategische betekenis der Benedenwinden moet gezien worden in het kader van de verdediging van het Panama-kanaal.

— 10% van de bevolking van het staatsdeel is blank.

— 5% van de bevolking is van Europese komaf.

— Op Aruba komen 45 nationaliteiten voor; op Curaçao nog meer.

— De levensstandaard van Aruba en Curaçao is ver boven die van alle andere Westindische eilanden.

— In September 1941 was er in het staatsdeel 53 km. straatweg (Curaçao 305 km. Aruba 159 km.; Bonaire 48 km.; St. Maarten 21 km.). Van het totaal was 260 km. zandweg; 143 km. verharde weg; 105 km. macadam weg; 18 km. asfalt; 7 km. cementbeton.

— Vóór de oorlog lieten de toeristen jaarlijks $ 450.000 hier achter.

— Capaciteit van de raffinaderijen op Aruba 300.000 barrels ruwe olie per dag; 206.300 barrels gekraakte producten; op Curaçao resp. 185.000 en 114.000 barrels.

[Inmiddels is de Arend stop gezet, zoals men weet; een „barrel" is 159 liter].

— In alle takken van werk is verloop van personeel naar het zoveel gemakkelijker werk op de raffinaderijen, waar veel hogere lonen betaald werden.

— In 1941 werd nog voor ruim $ 4000 aan schilletjes voor liqueur uitgevoerd.

— In 1910 was een vijfde van de bevolking in de hoedenvlechterij. Het aantal uitgevoerde hoeden in 1931 was 48.000 dozijn; in 1941 31.000 dozijn.

N.W.I. heeft alles opgegeven voor de olie.

De conclusie van Starks wel gedocumenteerde artikel, is getiteld, „Blik in de toekomst".

Wij laten dit stuk in vertaling hieronder volgen:

Nederlands West Indië heeft alles opgegeven voor de olie. Aangezien de vraag naar olie zolang de oorlog voortduurt, niet zal ophouden, is het uitzicht over korte termijn gunstig. Uitbreiding van de raffinaderijen heeft nog steeds plaats. Geen uitputting van de bronnen van ruwe olie schijnt nabij. Zo de arbeidskrachten ter plaatse onvoldoende zijn, blijft er nog een grote reserve van mensenmaterial over op de naburige eilanden.

De afhankelijkheid van buitenlandse bronnen voor voedsel en andere waren neemt toe, een afhankelijkheid, die nogal onzeker is gezien het duikbotengevaar; doch Curaçao en Aruba ontvangen toenemende hoeveelheden voedsel uit Venezuela en hun zustereilanden van de Noordelijke groep, de Bovenwinden. En in beperkte mate brengen de lege tankers, die naar Curaçao en Aruba terugkeren om er olie te halen, voedsel en fabrieksproducten mede uit het buitenland.

Het uitzicht over de lange termijn is niet zo goed.

Minder zeker is het uitzicht over de lange termijn. Het einde van de oorlog zal een ophouden betekenen van de vraag naar olie uit de thans onverzadigbare afnemers, de strijdkrachten en de takken van oorlogsnijverheid. De terugkeer des vredes zal bovendien voor de wereld opnieuw de olievelden openen, welke thans onder beheersing van de as zijn.

Een optimistische mening is dat deze factoren geheel zullen worden teniet gedaan door

1) de ogenblikkelijke vermeerdering in koopvaardijschepen, aangemoedigd door de noden van na-oorlogse heropbouw en vergemakkelijkt door de na-oorlogse neiging naar een vrijere handel;

2) de hervatting van automobielenverkeer, thans beperkt door het rantsoeneren van banden en benzine;

3) een toenemende vraag naar vliegtuig-benzine vanwege de uitbreiding in het vrachtvervoer door de lucht en de ontwikkeling van de particuliere burgerluchtvaart;

4) de terugkeer van fabrieken van oorlogs- tot vredesproductie om de geblokkeerde algemene vraag naar verbruiksgoederen over de gehele wereld te bevredigen, alsook om te helpen in in het herstellen van de door de krijg verwoeste gebieden.

Voor de Noordelijke groep van eilanden zou het optimistische uitzicht een voorspelling kunnen zijn van de voortdurende en steeds meer groter wordende markt voor haar voedselproducten op Curaçao en Aruba hetgeen een grotere verbouw van voedselarti-

kelen zou veroorzaken, in het biezonder indien een voortgezet vrij vervoer van vracht zou worden mogelijk gemaakt door het koloniaal bestuur.

Een meer pessimistische mening zou kunnen worden gebaseerd op de volgende mogelijkheden:

1) Dat een gezekt tijdperk zou kunnen vallen tussen het ophouden van de onmiddellijke vraag van de oorlog naar olie en de vervangende vraag gelijk genoemd in de optimistische mening;

2) dat het opnieuw produceren van de thans door de as beheerste olievelden sneller zal plaats vinden dan het herstel van de wereldvraag naar olie, met een daarmede samengaand wereldsurplus van olie en een daling in de wereldprijs van olie;

3) dat Curaçao en Aruba al de broosheid bezitten, welke verband houdt met de afhankelijkheid van een enkele economische bedrijvigheid; en

4) dat deze broosheid wordt vermeerderd door het feit, dat de grondstof, welke die bedrijvigheid voedt, ruwe olie, niet inheems is, doch moet worden ingevoerd en daarom onderhevig is aan mogelijke onderbreking of stopzetting. Deze onderbreking of stopzetting zou het gevolg kunnen zijn van uitputting der bronnen (een enigszins verre mogelijkheid) of als gevolg van een nationalistische houding van de landen, waar zich de bronnen bevinden.

Concessies, welke de laatste tijd gegeven zijn voor de exploitatie van Venezolaanse olievelden bevatten een bepaling, dat de ruwe olie in Venezuela moet worden geraffineerd. En het Drie-Jaren-Plan, dat door het Venezolaanse Congres in 1938 werd aangenomen, voorzag zowel in het vestigen van een nationale raffinaderij als in het uitbaggeren van de bank, welke het Meer van Maracaibo scheidt van de Caraïbische Zee, zodat grote schepen erdoor kunnen. Tot nu toe is nog geen uitvoering gegeven aan deze plannen, doch slechts de tijd zal zeggen of het achterwege blijven afstel dan wel uitstel betekent.

Invloed van beperking of stopzetting.

Indien nu, om een van de redenen, die genoemd worden in de pessimistische mening, de raffinaderijen van Curaçao en Aruba de werkzaamheden moeten stop zetten of beperken, zal de invloed daarvan op de huishouding van de twee eilanden waarschijnlijk acuut zijn. Vele arbeiders van andere Westindische eilanden hebben zich op Curaçao en Aruba gevestigd.

De geringe plaatselijke voedselproductie, welke er eens was, heeft men thans bijna geheel laten liggen. Alle inwoners van Curaçao en Aruba, rijk en arm, leven thans in het rijk van de geldhuishouding. Zij kunnen slechts de levensbehoeften verkrijgen door die met geld te kopen. En zij kunnen slechts geld verkrijgen door voor de raffinaderijen te werken. De invloed op de bevolking van een vermindering of uitblijven van de raffinaderij-lonen moet ernstig zijn.

De onvruchtbare grond, het gebrek aan voldoende regenval en de menselijke traagheid zou elke beweging van terug-naar-het-land beletten en het verkrijgen van een zelfgenoegzaamheid door eigen landbouwproducten voorkomen.

Curaçao en Aruba hebben, doordat zij zich op slechts één bedrijvigheid, die van de olie, hebben toegelegd, de elasticiteit en de macht van zelfherstel, welke verkregen wordt door een verscheidenheid van middelen, verloren.

Invloed op de Noordelijke groep.

De invloed op St. Eustatius, St. Maarten en Saba van de beperking in het raffineren van olie op Curaçao en Aruba zou betrekkelijk gering zijn. De uitvoer van voedsel-artikelen van de Noordelijke groep kan nauwelijks meer dan een fractie bedragen van het verbruik van Curaçao en Aruba.

Het gebied van vlak bouwland op de drie Noordelijke eilanden is klein. De vroegere gewoonte der bewoners om overvloedige landbouwartikelen voor uitvoer te verbouwen bestaat niet meer. Aldus zou zelfs bij een ernstige daling in de voedsel-vereisten van de Zuidelijke groep nog voldoende vraag bestaan, die niet kan worden voldaan door de maximum-capaciteit van de Noordelijke eilanden om haar te bevredigen. De Noordelijke eilanden zijn bovendien grotendeels zelfgenoegzaam in voedsel. En lange jaren van depressie hebben hun bewoners gewend gemaakt aan een zuinig leven.

BUITENLAND.

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

„In de nacht van 20 op 21 April hadden geen belangrijke veranderingen plaats aan het front. In de Kuban was een afdeling gewikkeld in felle gevechten met den vijand. Tegen de morgen waren alle aanvallen van het voetvolk afgeslagen. Hevige verliezen zijn aan den vijand toegebracht door ons artillerie- en mortierenvuur. Volgens onvolledige gegevens hebben de artilleristen 6 tanks ontwricht en ongeveer een bataljon van het Duitse voetvolk opgeruimd. Bovendien werden twee vijandelijke batterijen stukgeslagen. 2 Vijandelijke torpedoboten werden tot zinken gebracht.

Ten Noorden van Chuguev drongen onze verkenners in de vijandelijke achterhoede door, bliezen er een ammunitie-opslagplaats op en zetten er een voorraad petroleum in brand.

In het gebied van Sevska beschoten onze eenheden den vijand. Eén Russische kanonnier vernielde een Duitse tank, 4 kanonnen, 30 wagens met ammunitie, 5 uitgravingen en 2 vijandelijke observatie-posten. Een Duits verkenningsvliegtuig werd neergeschoten door ons afweervuur.

Ten Westen van Rostov werden als gevolg van een beschieting 7 blokhuizen en uitgravingen alsook verschillende artillerie-batterijen vernield. Een groep verkenners drong 's nachts in de vijandelijke stellingen door en ruimde de commando-post op van de 5e compagnie van het 613e Duitse regiment voetvolk. De verkenners doodden ongeveer 40 Hitlerieten, vernielden een automatisch kanon en keerden na het nemen van gevangenen en het veroveren van materiaal naar hun eenheden terug. Aan het Volchov-front sloeg ons geschut 5 artillerie- en 6 mortierenbatterijen stuk. Twee ammunitie-opslagplaatsen werden opgeblazen en ongeveer een compagnie van het Duitse voetvolk werd opgeruimd.

Een Duits detachement in de uniform van het Rode leger poogde op 18 April door te dringen naar de basis van een detachement guerrilla's van Vitebsk en deze uit te roeien. De guerrilla's vernamen echter tijdig het vijandelijke plan en ruimden de Duitsers geheel op" (Moskou, (AP) 20.4).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„**Stille Zuidzee** (alle data zijn Oosterlengte): Op 18 April vielen Liberator zware bommenwerpers de Japanse installaties te Munda in de Centrale Salomonseilanden aan. Voltreffers werden geplaatst op de startbaan en er ontstond een grote ontploffing.

Dezelfde nacht werd het eiland Guadalcanal gebombardeerd door Japanse vliegtuigen, waardoor lichte ongevallen werden veroorzaakt onder het Noordamerikaanse personeel en zeer lichte schade aan het materiaal. Een Japanse bommenwerper werd neergeschoten.

Noordelijk deel van de Stille Oceaan: Op 18 April werden de Japanse stellingen op Kiska negen maal aangevallen door formaties van Warhawk en Lightning gevechtsvliegtuigen van het leger. In deze aanvallen werd een totaal van 17 ton aan bommen geworpen. Voltreffers werden geplaatst in het Salomons Lagoen en de voornaamste kampgebieden. Branden werden gesticht in het gebied van de duikbotenbasis" (Washington, (AP) 20.4).

OOK QUISLING BIJ HITLER.

Een bericht van de Duitse grens zeide, dat Quisling met Hitler te Berchtesgaden sprak in de voortgezette reeks besprekingen, welke begon met Boris III van Bulgarije. Een vertegenwoordiger uit Hellas wordt verwacht en later nog vertegenwoordigers uit de vazalstaten van de As. (Bern, (AP) 20.4).

VIJANDELIJK SCHIP BIJ HOEK VAN HOLLAND VERNIETIGD.

Officieel wordt medegedeeld, dat Britse kuststrijdkrachten een klein vijandelijk bevoorradingsschip tot zinken brachten nabij Hoek van Holland en waarschijnlijk nog een tweede vernietigden. Het gevecht, waarbij dit geschiedde, vond Maandagmorgen plaats (Londen, (AP) 20.4).

TOM HARMON OOK IN BELEM?

Het Braziliaanse nieuwsblad „O Globo" deelde mede, dat de voetbal-ster Luitenant Tom Harmon Maandag in Belem is aangekomen, nadat de Noordamerikaanse bommenwerper, waarin hij zich bevond, in de wildernis van Frans Guyana was neergestort. Het blad zeide niet te weten of Harmon te Belem in een hospitaal in ondergebracht of zich daar voor dienst heeft aangemeld (Rio de Janeiro, (AP) 20.4).

[Een vreemd geval. De Surinaamse G.P.D. deelde gisteren (zie blad van gisteren, blz. 3, 2e kolom) mede, dat Harmon zich in Suriname bevindt en de Curaçaose G.P.D. verbood te vermelden, dat het betrokken vliegtuig van U.S.-nationaliteit was.

En vanmorgen kwam er liefst nog een bevestigend telegram van de Surinaamse G.P.D., dat biezonderheden gaf, zodat wij geneigd zijn dit dan maar te geloven: Tom Harmon is momenteel op de legerbasis van de Verenigde Staten in Suriname, waar hij na vier dagen zwervens is beland, toen inheemsen hem tenslotte vonden en naar de bewoonde wereld brachten. Harmon vertelde, dat hij met een valscherm zijn heil gezocht en gevonden had. Twee leden van de bemanning had hij dood gevonden. Men heeft naar de overblijfselen van de uit vijf personen bestaande bemanning gezocht, doch niets gevonden, zodat deze als vermist worden beschouwd. Dit alles volgens het telegram van Suriname's Van de Walle — Red.

NEDERLAND.

SURINAME'S WELVAART BEDREIGD?

Donald Nelson, de voorzitter van de Oorlogsproductie Raad, heeft bekend gemaakt, dat de Verenigde Staten van Noord-Amerika niet meer afhankelijk zullen zijn van de invoer van bauxiet na de 1ste Augustus van dit jaar. Het onderzoek ingesteld door het bureau der mijnen in de Verenigde Staten heeft tot nu toe in Arkansas en aangrenzende Staten 6.000.000 ton bauxiet ontdekt en Roosevelt heeft nog eens een half millioen dollar ter beschikking gesteld tot voortzetting van het onderzoek.

VERBINDING OOST EN WEST INDIË.

De „Chicago and Southern Airlines" hebben een aanvraag ingediend bij de Burgerlijke Luchtvaart Raad om een trans-Alaskische luchtverbinding te mogen openen van Chicago naar Batavia na de oorlog. Deze lijn zou dan aansluiten op een andere lijn van West-Indië naar Nieuw Orleans, waarvoor vroeger reeds aanvragen zijn ingediend. Deze lijn zou dan de kortste route worden van Oost naar West Indië.

K.L.M.-VLIEGTUIG AANGEVALLEN.

Een vliegtuig van de K.L.M. met een Nederlandsen vlieger, gecharterd door de „Britisch Airways" werd aangevallen door 6 Heinkels op zijn weg naar Lissabon.

Verdere biezonderheden zijn niet bekend.

DE BLOEMBOL „SPITFIRE".

Bollenkwekers in Nederland hebben, tot grote woede van de nazie-pers, een nieuwe bloembol de naam „Spitfire" gegeven.

CURAÇAO

CHEF STAF F. H. M. VAN STRAELEN.

Luitenant ter zee der 1ste klasse F. H. M. van Straelen heeft zijn werkzaamheden als chef staf van den Algemeen Militair Commandant aangevangen.

DE STOEP IS UIT.

Meer dan 100 bladzijden!

Gedateerd Maart 1943 is vanmorgen „De Stoep" in een dubbel nummer verschenen. Het aantal bladzijden is 112! In totaal zijn thans 10 nummers van dit litteraire periodiek uitgekomen. De eerste verzuchting, als men dit mooi en rustig uitgevoerde nummer opneemt, is: was het altijd maar zo dik. En de tweede is: was de inhoud altijd maar zo rijk. In een afzonderlijk artikel zullen wij er nog op terugkomen. De inhoud bestaat uit „verzen van dichters in den vreemde", waaronder verstaan worden dichters in Zuid-Afrika, Oost-Indië, Suriname en op Curaçao. Marnix Gijsen schreef de inleiding; Jan Greshoff heeft de hand gehad in de samenstelling van dit nummer, waarin verzen van niet minder dan 66 dichters vergaard zijn. Het dubbele nummer zal voor minder dan het tweevoud van de prijs verkocht worden. Het kost slechts 2,50 gld. Het is een anthologie, die het bezitten waard is.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: De velden zullen op Goede Vrijdag en Eerste Paasdag niet te bespelen zijn.

DE ZON LOODRECHT.

Zoals men weet staat de zon tweemaal 's jaars boven Curaçao in top. Dit vindt plaats 32 dagen na de datum, dat de zon in het lentepunt staat, dus morgen, 22 April. Op het middaguur vallen de zonnestralen dus precies loodrecht op de grond. Op 22 Augustus zal het nogmaals het geval zijn. Tussen deze twee data staat de zon 's middags om 12 uur in het Noorden, na 22 Augustus in het Zuiden.

ZETELVERPLAATSING.

De zetel van de N.V. Radio Holland is van Batavia naar Willemstad overgebracht.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat Britse Mosquito's, Typhoons, Beaufighters en Whirlbommenwerpers in de afgelopen nacht het grootste offensief tot nu toe tegen de vijandelijke vervoermiddelen op het vasteland deden. 15 Locomotieven werden beschadigd.

— **Londen:** Anthony Eden onthulde in het Lagerhuis, dat snel voorbereidingen worden getroffen voor het overbrengen van de Spaanse Republikeinse vluchtelingen uit Noord-Afrika naar Mexico. De Mexicaanse regering heeft hieraan haar goedkeuring gehecht.

— **Londen:** Het Duitse communiqué zegt, dat in de nacht van 19 April krachtige Britse strijdkrachten na een geduchte voorbereiding van de artillerie, welke urenlang duurde, de aanval openden op de Duits-Italiaanse stellingen aan het Zuidelijke Tunische front. De vijand zou bloedig zijn afgeslagen in een hevige slag, die op het ogenblik nog voortduurt. Plaatselijke bressen zouden zijn gesloten door tegenaanvallen.

Het Italiaanse communiqué meldt ongeveer hetzelfde. Alleen wordt gezegd, dat de Italiaans-Duitse troepen op verschillende punten tot de tegenaanval overgingen en „erin slaagden de aanvankelijke successen van den vijand te neutraliseren".

— **Stockholm:** De kapitein van het Duitse koopvaardijschip „Altkirch", dat beschuldigd wordt van het vuren op de Zweedse duikboot „Draken" in de Zweedse territoriale wateren, heeft volgens het blad „Dagens Nyheter" verklaard, dat hij in dat gebied werd gedreigd met een aanval door een duikboot — blijkbaar een Britse —. Zo men weet werd in hetzelfde gebied de Zweedse duikboot „Ulven" verloren. Daarna volgde de aanval op de Zweedse duikboot „Draken".

— **Aan boord van Roosevelts trein:** De besprekingen tussen Roosevelt en Camacho te Monterrey begonnen, duurden voort ten Noorden van de grens, waarbij de Mexicaanse President voor het eerst op Noordamerikaans grondgebied kwam. Gisteravond spraken de beide Presidenten voor de radio over de gezamenlijke solidariteit in de strijd en over de waarde van de goede-nabuur-politiek.

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** Het achtste Britse leger bezette Enfidaville zonder weerstand te ondervinden, doch thans woeden bittere gevechten om het bergfort Tarkouna 8 kilometer verder het land in. De Duitsers deden hier een krachtige tegenaanval op de Britse troepen, die Tarkouna poogden te omsingelen en de hoogte Djebel Froukr veroverd hadden en begonnen waren Tarkouna zelf van achteren te bestormen.

Deze krant is gedeeltelijk ongecoriceerd.

Roosevelt ontmoet Camacho.

President van U. S. A. bezoekt Mexico na inspectie-tocht door eigen land.

VEBER VERWACHT AANSLUITING VAN ROBERT BIJ DE GEALLIEERDEN.

De mogelijkheid, dat Admiraal Georges Robert overweegt om zich bij de Geallieerden aan te sluiten, werd gezien door René Veber, oud-Gouverneur van Frans Guyana, nadat hij de brief van eerstgenoemde zorgvuldig had gelezen.

Veber, die nog in San Juan vertoeft [van zijn vertrek uit Suriname heeft de G.P.D. nooit iets gezegd — Réd.] sedert zijn aankomst de vorige maand uit Cayenne, toonde een grote belangstelling in de verklaring van Robert.

Veber zeide, dat hij van plan is naar Noord-Afrika te gaan en binnen drie of vier weken — waarschijnlijk via Washington — hoopt te vertrekken.

Intussen beschreef Louis Galantierre, Hoofd van de Franse afdeling in het Bureau voor oorlogs-informatie, sprekende in een radioprogram, de ontvangst, welke geboden werd aan de Franse matrozen in New York, Boston en Philadelphia. Hij ging de Frans-Noordamerikaanse betrekkingen in het Caraïbisch gebied gedurende de laatste twee jaren na en deed een beroep op de inwoners van Frans West Indië om zich te voegen bij de Strijdende Fransen. Dit was de eerste uit een reeks van dertien radiopraatjes (San Juan, (AP) 20.4).

ROOSEVELT OP INSPECTIE-REIS.

Douglas Cornell, die op de trein van President Franklin D. Roosevelt zit, seint het volgende:

President Roosevelt maakt een tweede grote inspectie-tocht door de Verenigde Staten van Noord-Amerika om de oorlogsinspanning waar te nemen en heeft tienduizenden kloeke gebronsde manschappen gezien, die — gelijk hij te kennen gaf — zullen worden gebruikt om een tweede front in Europa te vormen of te onderhouden.

De trein van den President rijdt op het ogenblik door de Zuidoostelijke Staten. Roosevelt heeft een basis van het corps mariniers bezocht, een oefencentrum van de Waac (Women's Army Auxiliary Corps) en 5 legerposten. Hij heeft divisie na divisie van schitterend uitziende strijders geïnspecteerd, die maanden van oefening achter zich hebben.

„Zullen de troepen, die gij gezien hebt, goed werk in Europa verrichten?" vroeg een verslaggever op een persconferentie op de trein.

Roosevelt antwoordde, dat hij dat wel zou zeggen, zowel van de Noordamerikaanse troepen in Noord-Afrika als hier in eigen land.

Maandag stond Roosevelt de bekendmaking toe, dat hij had gereisd door Virginië, Noord-Carolina, Zuid-Carolina, Georgië, Alabama en Arkansas als vervolg van de tocht, die hem in de herfst des vorigen jaars van kust tot kust voerde om de militaire instellingen en de oorlogsfabrieken te zien. Hij vertrok op 13 April uit Washington. In het kort wordt hier gezegd waar hij stil hield en wat hij zag:

Op 14 April bezocht de President de basis van het corps mariniers te Parris Island in Zuid-Carolina, waar nieuwe recruten hun grondoefening krijgen en tot strijders gemaakt worden van een der grootste gevechtseenheden ter wereld. Het Maxwell Field in Alabama nabij Montgomery werd bezocht. Hier krijgen leerling-vliegers een eerste scholing, waardoor zij goede vliegers kunnen worden. Er waren ook afdelingen van de naburige Pabe en Craig vliegvelden, waar feitelijk vliegonderricht gegeven wordt.

Op 15 April: Fort Benning in Georgië nabij Colombus. Hier krijgen de valschermspringers hun eerste opleiding. Ook is er een kaderschool.

Op 15 April: Warm Springs in Georgië. Roosevelt bracht hier 26 uren zoek met het opzoeken van oude vrienden en het bezichtigen van de instelling voor kinderverlamming, welke hij had helpen oprichten.

Op 17 April: Fort Oglethorpe in Georgië. Voor de eerste maal zag de President hier een oefencentrum van de Waacs. In Kamp Forrest (Tennesee) inspecteerde de President de gehele 18e divsiie infanterie en haar materiaal. De divisie geniet reeds tien maanden flinke oefening.

Op 18 April: Kamp Joseph T. Robinson in Arkansas nabij Little Rock. De diensten van Palmzondag werden hier door Roosevelt bijgewoond samen met 3400 officieren en manschappen in een ontzaggelijk groot locaal.

Op de trein vertelde de President aan de pers, dat het moeilijk was om uit te kiezen wat het meest indruk op hem gemaak heeft. Hij geloofde, dat er een grote verbetering te bespeuren viel in de troepen van allerlei soort, vergeleken bij wat hij zag op zijn reis in September van het vorig jaar.

Roosevelt was van oordeel, dat het land steeds betere troepen levert, die ook in betere physieke toestand zijn. Het moreel beschreef hij over het algemeen als zeer hoog en ook verklaarde hij, dat de mannen er uiterst fit uitzien. Hij sprak ook van de blijvende waarde der oefenprogramma's in de militaire kampen. „De officieren en manschappen verlangen naar actie en willen er een eind aan maken", aldus Roosevelt.

De President vond in de herfst, dat Washington ver achter was bij de rest van het land in oorlogsgeest en verklaarde, dat hij thans hetzelfde dacht na het Zuid-Oosten gezien te hebben. Hij was van mening, dat de mensen, die niet in de hoofdstad van het land wonen, een veel beter gevoel van verhouding en perspectief hebben dan die in Washington. Hij merkte op niet te hebben gehoord van een of ander blok. In antwoord op een vraag of hij inspecties zou willen voorschrijven aan anderen in Washington, zeide hij, dat het een buitengewoon goed idee zou zijn. (Aan boord van Roosevelts trein, (AP) 20.4).

DE PRESIDENTEN VAN DE V.S. EN MEXICO BIJEEN.

Douglas Cornell seint uit Monterrey (Mexico):

Franklin D. Roosevelt en Avila Camacho confereerden hier. De Presidenten van de Verenigde Staten van Noord-Amerika en Mexico bespraken de oorlog en de toekomst van hun beider Geallieerde Republieken.

Het is de eerste maal sedert 1909, dat de Presidenten van de beide landen elkaar ontmoet hebben. Hedenavond (Dinsdag) zullen Roosevelt en Camacho radio-redevoeringen houden tot hun landgenoten en de wereld.

Omringd door hoge gezagdragers van hun beider regeringen drukten de twee Presidenten elkaar warm de hand, zodra Roosevelts speciale trein uit Texas arriveerde. De kanonnen boemden een saluut. Roosevelt vertelde van te voren aan de verslaggevers, dat hij Camacho zou spreken over vele dingen, o.a. de toekomst van de beide zusterlanden in de Pan-Amerikaanse familie. De President onthulde geen speciale punten, die mogelijk besproken zouden worden.

Het valt nog te bezien of een bekendmaking omtrent het resultaat der besprekingen zal worden uitgegeven en of zij een grotere samenwerking teweeg zullen brengen om de as te verpletteren en de wereldvrede te herstellen.

Roosevelts aankomst in Monterrey merkte zijn eerste officiële bezoek aan Mexico. Er was geen enkele aanwijzing of tussen de twee Presidenten een mogelijke deelneming van Mexicaanse troepen aan de invasie van Europa zou worden besproken. Er deden geruchten de ronde, dat Mexicaanse troepen gebruikt zouden kunnen worden om Afrika te helpen bezetten. Roosevelt zeide echter tot de verslaggevers, dat hij hen daarover niets vertelde.

„Er zijn geen ongewone problemen, waarvoor de Mexicaanse en Noordamerikaanse Regeringen zich gesteld zien en die niet uitgewerkt zijn", aldus Roosevelt. „De quaestie van de onteigening der olievelden van Noordamerikaanse eigenaars is op bevredigende wijze uitgewerkt en de andere voor het halen van Mexicanen over de grens om te helpen in het landbouwwerk in een bepaald seizoen is ook schitterend geregeld. De bijeenkomst hier heeft gedeeltelijk ten doel elkander beter te leren kennen."

De President was van mening, dat er speciaal op gewezen moet worden, dat de Noordamerikaans-Mexicaanse grens evenmin als de Canadese grens onversterkt en onverdedigd is en dat 90 jaren lang was.

Roosevelt herinnerde eraan, dat hij een groot aantal Zuidamerikaanse Presidenten heeft ontmoet en dat soms — wat hij noemde — nieuwe richtingen daaruit zijn voortgesproten.

Met verschillende Presidenten van Zuid-Amerike sprak Roosevelt over de immigratie van grote aantallen Duitsers, o.a. in het Zuiden van Brazilië, waarbij dezen hun eigen taal en zelfs eigen straatnamen behielden en zich niet inlieten met de rest van de bevolking. De vorige maal dat de Presidenten van de beide landen elkaar ontmoetten — in 1909 — was toen Taft en Diaz een nieuwe internationale brug tussen El Paso (Texas) en Juarez (Mexic) in gebruik stelden. Sedertdien zijn er talrijke „ups and downs" geweest in de betrekkingen tussen de twee landen, maar thans levert Mexico grote hoeveelheden belangrijke grondstoffen aan de Noordamerikaanse wapenfabrieken.

Roosevelt werd vergezeld door: Mevrouw Roosevelt, Onderstaatssecretaris Sumner Welles, Hoofd van de Afdeling voor Amerikaanse Republieken in het State Department Philip W. Bonsal, den Ambassadeur in Mexico George Messersmith, den Secretaris van den President Stephen Early, tweede Secretaris van den President Marvin McIntyre, derden secretaris en Adjudant van den President Generaal-Majoor E. M. Watson, Schout bij Nacht Wilson Brown, helper voor marine-aangelegenheden, Schout bij Nacht Ross T. McIntyre, geneesheer van den President en chirurg van de Marine.

Roosevelts officiële programma omvatte een tocht door Monterrey en een rit naar de hoofdstad van de staat, waar hij een gemotoriseerde leger-afdeling inspecteerde (Monterrey, (AP) 20.4).

Waar krijgt de Nederlandse Regering het nodige geld vandaan?

HET NEDERLANDS KAPITAAL BEVROREN.

Hoe het kapitaal van Nederlands Indië in veiligheid werd gebracht

GOUD EN DOLLARS.

Het Nederlandse, in Australië verschijnende periodiek „Oranje" schrijft:

De meeste Nederlandse onderdanen, die zich thans in Engeland, Amerika, Australië of ander geallieerd gebied bevinden, eten uit de staatsruif — met andere woorden: krijgen hun salaris of onderstand direct of indirect van de Nederlandse of Indische regering. Weinigen echter weten hoe de Nederlandse regering in Londen en haar vertegenwoordigers in andere landen aan contanten komen, nu zowel Nederland als het allergrootste deel van Nederlands-Indië door den vijand bezet.

Dat de West-Indische gebiedsdelen hierin niet kunnen voorzien, is een ieder wel duidelijk, doch hoe het dan wel gaat, weten de meesten ook niet. „De Nederlandse Regering is nog rijk genoeg", is de opmerking, die men zo wel eens hoort, waarbij men over het hoofd ziet, dat deze regering reeds voor de oorlog uitbrak, telkenmale staatsleningen moest uitschrijven om aan contanten te komen. Dat zij na het verlies van Nederland en Indië er rijker op zou zijn geworden, is dus vanzelfsprekend uitgesloten.

„Maar de banken hebben toch voldoende geld in het buitenland" is dan doorgaans het tweede motief om te verkondigen, dat nog over voldoende geldmiddelen wordt beschikt. Inderdaad hadden de Nederlandse banken en particulieren op de 14e Mei 1940 een groot buitenlands bezit, doch niettemin kan op het ogenblik niet over deze rijkdommen worden beschikt. Er waren namelijk door Nederland geen maatregelen getroffen om, indien Nederland zelf onder de voet zou worden gelopen, te waarborgen, dat de Nederlandse saldi in het buitenland ter beschikking zouden staan van de naar Londen verplaatse Nederlandse regering.

Bevroren saldi.

Na de snelle val van Nederland stond men plotseling voor het feit, dat al deze Nederlandse saldi in Engeland en de Verenigde Staten van Noord-Amerika door de banken werden vastgehouden. Deze stellen zich namelijk op het standpunt, dat zij de belegde gelden slechts aan de eigenaars, die deze gelden bij hen in bewaring hadden gegeven, mochten uitbetalen en dat de Nederlandse regering geen juridisch aanvaardbaar bewijs kon overleggen, waaruit bleek, dat zij namens de in Nederland achtergeblevenen mocht optreden. Het uit Nederland afkomstige kapitaal werd door de banken bevroren, zodat noch de regering te Londen, doch evenmin de eigenaars in bezet gebied daarvan voor de duur van de oorlog gebruik konden maken. Men stelde zich in deze buitenlandse financiële kringen op het standpunt, dat eerst na afloop van de oorlog zou kunnen worden uitgemaakt, wie recht op deze saldi zou hebben en wenste niet het risico te lopen, dat straks een andere Nederlandse regering, bank, handelsinstelling of onderdaan met de nodige rechtsgeldige papieren in de hand, het geld voor de tweede maal zou komen opeisen. Zo blijft het aanzienlijke Nederlandse saldo in het buitenland bevroren tot het tijdstip, dat het voor de wederopbouw zal kunnen worden gebruikt.

Gelukkig was na de bezetting van het Moede[illegible] Nederlands Indië nog [illegible] de Nederlandse Regering [illegible] Nederlands Indië [illegible] den voorzien. In Nederlands Indië had men zich intussen aan het Nederlandse voorbeeld gespiegeld en daarom werden door de Nederlands Indische regering direct maatregelen genomen ter voorkoming van een — zij het tijdelijk — verloren gaan van het in het buitenland belegde Indische kapitaal, ingeval ons Aziatisch gebiedsdeel eveneens in handen van den vijand zou vallen.

Nederlands Oost-Indië neemt maatregelen.

Het Nederlands Oost-Indische deviezen-instituut kreeg opdracht al het particuliere Oost-Indische dollarbezit op te vorderen tegen vergoeding in guldens, zodat de Oost-Indische regering de beschikking kreeg over welhaast alle saldi in dollars. Daarnaast had de Javase Bank een groot deel van haar goudvoorraad en ook saldi in Amerika, terwijl aan de andere bnaken werd toegestaan een door de regering bpaald werkkapitaal in Amerika voor eigen rekening aan te houden. Wilden particuliere firma's in Amerika zaken doen, dan voorzagen de Oost-Indische banken hen van dollars na eerst te hebben gecontroleerd, dat de importen op de door het Deviezeninstituut bepaalde wijze hadden plaats gevonden en deze banken kochten zelf op hun beurt deze dollars weer van het deviezenfonds, aan hetwelk zij andererzijds alle buitenlandse valuta-opbrengsten van de Indische export — en deze waren de laatste jaren belangrijk — verkochten. Als resultaat hiervan nam het Oost-Indische vermogen in het buitenland sedert Juli 1940 snel toe. Door dit samenstel van maatregelen was het Oost-Indische kapitaalsbezit in Amerika in weinige handen geconcentreerd en om nu te vermijden dat deze saldi bij een eventuele vijandelijke bezetting van Oost-Indië ook bevroren zouden kunnen worden, werd een regeling getroffen, waarbij tijdig het gehele bezit vrijwillig kon worden overgedragen aan een in Amerika gevestigde Nederlandse Regeringsinstantie, namelijk de Nederlandse Scheepvaart Commissie. Om deze maatregelen te bestuderen en voor zoveel mogelijk voor te bereiden, gingen in 1941 de directeur van de Javase Bank, Dr. R. E. Smits en de voorzitter van het deviezeninstituut Mr. D. Crena de Jongh, naar de Verenigde Staten en na het uitbreken van de oorlog tegen Japan en tijdig voor de val van Java vond de overdracht dan ook zonder strubbeling plaats. Eveneens werd tijdig voor de val van Java het restant van het goudbezit van de Javase Bank naar het buitenland overgebracht, zodat dit niet alleen aan de Japanners ontging, doch tevens beschikbaar bleef voor de Nederlandse en de Oost-Indische regeringen. Door de maatregelen van het Oost-Indische Gouvernement, welke in overleg en nauwe samenwerking met de Javase Bank en andere particuliere lichamen waren genomen, beschikt men dus thans nog over een zeer belangrijk kapitaal in dollars en in goud.

Verdere Nederlandse inkomsten.

Ook op andere wijze was het mogelijk zich geld te verwerven, teneinde de financiële lasten te kunnen blijven dragen. In het buitenland waren ten behoeve van Oost-Indië grote hoeveelheden goederen en oorlogsmateriaal aangeschaft, welke reeds betaald waren.

Deze goederen welke Oost-Indië niet meer kunnen bereiken, werden thans weer van de hand gedaan en vormden derhalve een financiële belangrijke bate evenals het geval was met, de exportladingen, welke men nog tijdig uit Oost-Indië had weten te verschepen en waarvan thans ten behoeve van de regering in het buitenland de provenuen werden ontvangen.

Het is begrijpelijk, dat de afwikkeling van al deze zaken zeer veel werk en overleg vereisen en te dien einde werd de Nederlandse Scheepvaart Commissie in Amerika uitgebreid met een aantal afdelingen, waarin het handelslichaam aan wie saldi of goederen toebehoorden, waren vertegenwoordigd. Zo werden vijf afdelingen geschapen, welke de belangen behartigden van respectievelijk de Javase Bank, de Nederlands-Indische Handelsbank. De Nederlands-Indische Escompto Maatschappij en de Nederlands-Indische importhuizen. Ook in de andere delen der wereld werden dergelijke organisaties geschapen welke uiteraard nauw samenwerken. In Australië kreeg de Nederlands Indische Commissie voor Australië en Nieuw Zeeland deze taak toebedeeld. Door het liquideren van nog uitstaande contracten en bestellingen en het verkopen van reeds verscheepte of in het buitenland aan de kade liggenden en voor Oost-Indië bestemde goederen, komen belangrijke bedragen ter beschikking van de regering. Zowel in Australië als in Oost-Indië bijvoorbeeld zijn in de loop der tijtijden omvangrijke scheepsladingen van de hand gedaan, terwijl in Amerika, Engeland en Brits Indië vele lopende contracten werden ontbonden.

Resumerend kan dus worden gezegd, dat het liquide Nederlandse (Nederlands-Indische) bezit bestaat uit alle vrije buitenlandse valuta-reserves, afkomstig uit Nederlands Oost-Indië bezit en al het naar het buitenland overgebrachte goud van de Javase Bank vermeerderd met de opbrengsten uit liquidatie en verkoop van bestellingen en goederen terwijl voorts nog gelden in het scheepvaartfonds vloeien door hetgeen met de Nederlandse koopvaardijvloot wordt verdiend. Bij elkaar is dit alles zeker een aanzienlijk bedrag doch Nederland en Oost-Indië zullen deze fondsen hard nodig hebben om de oorlog met alle kracht voort te zetten en de wederopbouw voor een zo groot mogelijk bedrag uit eigen middelen te bekostigen.

SOLDATENBEDE

Almighty and all present Power, Short is the prayer I make to Thee, I do not ask in battle hour For any shield to cover me.	Almachtige, Alaanwezendheid, Tot U richt ik dit kort gebed: Niet dat Gij in het duur van strijd Om mij een schild ter dekking zet.
The vast unaltenable way, From which the stars do no depart May not be turned aside to stay The bullet flying to my heart.	De vaste, onveranderlijke baan, Waarbuiten zelfs een ster niet wiegt, Kan ook een kogel niet ontgaan, Wanneer hij naar mijn hart toe vliegt.
I ask no help to strike my foe, I seek no petty victory here, The enemy I hate, I know, To Thee is also dear.	Ik vraag niet, dat Gij voor mij slaat; Ik zoek geen zegen, zuur en klein. Ik weet toch wel, dat die ik haat, Uw Hart niet minder dierbaar zijn.
But this I pray, be at my side When death is drawing through the sky. Almighty God who also died Teach me the way that I should die.	Maar wat ik vraag: Wees aan mij zij, Wanneer de dood mijn baan betreedt. Almachtig' God, eens stierft ook Gij: Leer mij zo sterven, als Gij deedt.
(**Hugh Brodie,** Sergeant of the Royal Australian Air Force, „missing in action").	Vert. **Wim van Nuland,** (uit „Hou en Trouw").

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

HET BOEK VAN HISS.

Manuscript zal eerst van de zomer gereed zijn.

We believe that your readers will be interested to know something of the publishing history of a book intitled „Netherlands America" by Philip Hanson Hiss.

It is not often that a book is announced and must be postponed for many months, but due to Mr. Hiss' meticulous researches, it is now clear that we shall not have a finished manuscript before the summer. It is also infrequent that the subject of a book is of such great interest to a sizeable audience that repeated inquiries come to us in advance from proəpective purchasers. This has been the case in connection with Mr. Hiss' book, and general announcement of the unavoidable delay may serve your purposes as well as ours.

As publishers, we are especially sorry that Mr. Otto A. Correa has been embarrassed by the clamor of his customers. We feel confident that when the book is completed and stock is delivered in Curaçao six or eight months from now, readers will appreciate the care which has been taken to make it an unusually fine piece of work.

C. Halliwell Duell, President [van de uitgeversmaatschappij Duell, Sloan & Pearce, Inc., 270 Madison Avenue, New York].

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Wo., 21 April:

Telegram Afdeling: Thomas, tel. 553, Hotel kamer 5A.

Shipping & Supplies: Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 61.

Scheepvaart Afdeling: v.d. Harst, tel. 701, Emmastad 104.

Dok Afdeling: Egge, tel. 431.

Schaakvereniging „Dr. Max Euwe": Heden, Woensdagavond om 20 uur wordt in de CPIM-hotel een aanvang gemaakt met de eerste krachtmeting tussen de eerste tientallen van de sedert korte tijd tot bloei gekomen Schaakverenigingen „Curaçao" en „Dr. Max Euwe". De schaakmeester Pratt zal deze wedstrijd als belangstellende bijwonen. Wij maken er al onze leden op attent, dat in verband met bovengenoemde wedstrijd de clubavond voor deze week op hedenavond is vastgesteld, zodat er morgen, Donderdagavond, geen clubavond gehouden wordt.

Sportclub „Asiento": Tennis: De kwartaalwedstrijden voor ons B-team tegen C.S.C. zullen plaats vinden op 1 en 2 Mei as. In verband hiermede is voor het B-eam nog het volgende oefeningsprogramma vastgesteld:

Donderdag 22 April 16.30 uur Baan I: Boon — Nebbeling; Baan II: Mevrouw v.d. Swan — Heer Tuininga; Heer De Nieuwe — Heer Karhof.

Zaterdag 24 April 15.30 uur: Baan II: Heer Knodler — Heer Mutsears; Merouw Rienks — Mevrouw v. Duuren.

Dinsdag 27 April 16.30 uur: Baan II: Mevrouw v.d. Swan — Mejuffrouw Gomperts.

Woensdag 28 April 16.30 uur Baan II: Heer Oostlander — Heer Boon; Heer De Nieuwe — Heer Karhof.

Sportclub „Asiento": Hockey: Donderdagmiddag 22 April as. om 16.45 uur voorwedstrijd om de Asiento Hockey-beker tegen Van Engelen op het Asiento-terrein.

Uitslag van de voorwedstrijd van Zondag jl. C.S.C. — Kwiek 5—1, zodat C.S.C. in de eindstrijd komt tegen den winnaar Van Engelen — Asiento. Op 2e Paasdag, 26 April om respectievelijk 16 en 17 uur, verliezersrond en eindstrijd op het Asientoveld. Alle belangstellenden zijn welkom.

Aeroclub Curaçao: Goede Vrijdag 24 April en Tweede Paasdag 26 April as. kan er niet gevlogen worden. Voor Eerste Paasdag geldt dezelfde regeling als op Zondagen.

Bij den Torpedomotorbooten Dienst Parera kunnen worden geplaatst:

2 volslagen electro-monteurs
en
2 aankomende electro-monteurs

Aanmelden M. T. B.-Dienst Parera tusschen:

7 en 12 uur v.m. en
2 en 4 uur n.m.

2—1 1175

Veterinaire Dienst — Abattoir Parera.

Aan het publiek wordt bekend gemaakt, dat de Openbare Gouvernements Vleesch- en Groentenhallen op 23 April (Goede Vrijdag) en 25 April (1ste Paaschdag) den geheelen dag gesloten zullen zijn. Op Zaterdag 24 April wordt de verkoop opengesteld tot 4 uur n.m. Op 26 April (2de Paaschdag) zullen de Markten en Vleeschhallen worden opengesteld voor de verkoop tot 10 uur v.m.

De Beheerder.

2—2 1194

KENNISGEVING

Ter gelegenheid van de a.s. feestdagen zullen onze kantoren

Vrijdag 23 April t/m Maandag 26 April a.s. gesloten zijn.

ARUBA BANK N.V.
HOLLANDSCHE BANK-UNIE N.V.
Kantoor Oranjestad
Kantoor Willemstad
MADURO & CURIEL'S BANK N.V.

1193 2—2

Eenige en algemeene bekendmaking.

Wij maken onze stroomverbruikers er op attent, dat de stroomkwitanties over de maand MAART zonder uitzondering voor of op 24 APRIL betaald moeten worden.

Alle na dezen datum niet betaalde Kwitanties zullen door ons worden geïncasseerd, verhoogd met EEN GULDEN incasokosten.

Wij verzoeken onzen verbruikers tijdig hun kwitanties te voldoen, ten einde ons niet te noodzaken tot afsluiting over te gaan.

ELECTRICITEITSBEDRIJF.
CURAÇAO.

1200

BEKENDMAKING

De Gezaghebber van Aruba maakt bekend, dat de groote steiger en de schoenersteiger te Oranjestad binnenkort zullen worden afgesloten voor het publiek.

Belanghebbenden, die tengevolge van hun bedrijf geregeld toegang tot deze steigers moeten hebben, worden verzocht zich op te geven op het Havenkantoor te Oranjestad tusschen 9 en 11 uur v.m tot het verkrijgen van een doorloopenden pas. Passeerbiljetten voor truckbestuurders worden dagelijks afgegeven op vertoon van het rijbewijs.

De Gezaghebber van Aruba,

Wagemaker.

WAARSCHUWING

Schippers en opvarenden van alle te Aruba ingeschreven zeil- en motorvaartuigen worden er op gewezen, dat zij voortaan in het bezit moeten zijn van een geldig paspoort of identiteitsbewijs [uittreksel geboorteregister met photo]. Dit ter voorkoming van moeilijkheden bij controle op zee of in de haven.

1190 De Gezaghebber van Aruba, 3—2

Wagemaker.